

GÁSPÁR ALADÁR

Csend

Csend, csend,
szótlan,
néma csend...
Mindegy, milyen,
csak mélyen átélhető
csendesség legyen.
Mindig ilyen áldott,
ártatlan közegbe vágyott.
Ha némaság övezte,
feléledt,
derűs lett,
látnok,
termékeny
gondolatra kész.
Hosszú csendet remélt hát,
ahol az egyik a másikkal,
ha már mellette él,
szótlantul összefér,
mert aki amazt kíméli,
önmagát is félti, s
eközben a kusza részek
összhangzó egészbe érnek.
Ilyent akarni persze
önös befelé fordulás,

ábrándos remete-képzet.
Aki a világban forog,
azt pusztító ricsaj,
lázás lárma,
harsány hangoskodás fogadja.
A csendhez szokott fül,
ha nem idomul,
hallása sérülni fog,
végül megsemmisül.
Itt áll most zavartan,
süket némaságban,
a zaj elült hirtelen,
üresség maradt helyette
hangzás utáni semmi.
Hallgatna most már
zengő madárdalt,
lélekszépítő zenét,
harsány emberi szót,
akár még
ordító dáridót is.
De minden elcsendesült,
csend van kívül és belül.

GÁSPÁR ALADÁR

Áldozat

Bár még
áltatod magad,
tévedéseid koldusa vagy,
hit(el)ét vesztett,
mihaszna kérész-egyén,
alamizsnás,
mégis kevély,
kicsiny remete-lény.

Megkövült Szentek,
hamis Istenségek,
gőgös Hatalmak
honába minek
zarándokolsz hát?!
Kihűlt vágyakat
mért hordasz eléjük
szánalmas-szorgosan?!

Jobb lenne tán,
ha tépett tarisznyádból
kiraknád
az elévült ábrándokat,
hogyan feláldozd
a józanság Emberének.

Várakozás

Micsoda csend
és milyen idegenség
szorong
e szobává szűkült térben,
ebben
a falak közé zárt,
sanyarú sötétben.
Csak egy ajtón át
dereng be résnyi fény,
mely szegényes asztalt
rajzol középre,
meg egy megbillent széket,
arctalan alakkal.

Van, ahogy tán volt is
eszmélése óta.
Vár hitetlenül
kóbor vigaszhozókra.

GÁSPÁR ALADÁR

Visszatérés

A látvány is kell, ha
már az emlékezés kevés...

A tájat szemeddel
megint bejárod,
a gyerekkor helyeit kutatva.
Emlékek vetülnek
egy-egy kis valóság-darabra,
csak hogy a rokon-részek
most egymástól elütnek.

Pedig minden az még,
mi volt is, már ami
megmaradt belőlük: a hegyív,
az útkanyar,
az öreg körtefa,
a kerek kút,
meg a régi ház is.

De most minden
másképp' önmagányi.

Magad vagy te is,
másként visszaérkező.